

— Не се признавамъ ни въ единъ отъ тѣзи три пункта за виновенъ.

— Желаете ли да разкажете прѣдъ сѣда нѣкои нѣща, които знаете, по първия пунктъ?

— Нѣщата, които зная, сж тѣзи: Дѣйствително, въ Одесса, като емигрантъ, обстоятелствата, въ които живѣяхъ, доведоха ме до това рѣшение, щото, въ съгласие съ нѣкои други лица, именно Константинъ Поповъ, Георги Васвлевъ, Юрданъ Бѣловъ и Мусевичъ, да посѣгнемъ върху живота на Негово Царско Височество, но подробно обстоятелствата и мотивитѣ, за всичко това, за сега не бихъ могълъ да расправа.

— Сега колкото можете да си припомните, послѣ пакъ ще ви се даде врѣме. Най-напрѣдъ тѣй да почнемъ:

Освѣнъ горѣпоменатитѣ лица, знаяха ли и други за това нѣщо?

— Знаяха още Кривцовъ и Аристовъ.

— Каква служба занимаваха тѣ въ Одесса?

— Кривцовъ бѣше прѣдсѣдателъ на Славянското Благотворително Общество въ Петербургъ, а Аристовъ се считаше дѣловодителъ на сжщото общество.

— Тѣ какво участие зимаха въ заговора — съзаклятници ли бѣха, или имаха друга нѣкоя миссия?

— Всичкото тѣхно участие състоеше въ това: да ни доставятъ парични срѣдства, за да се постигне цѣльта, която имахме.

— Други още лица не знаяха ли за заговора?

— Немога да си припомня.

— Драганъ Цанковъ знаеше ли?

— Азъ бѣхъ му писалъ, но не номня, той какво отговори на писмото ми.

— Други лица въ Руссия знаяли ли сж? Тукъ се споменува нѣкой си графъ; и той знаятъ ли е?

— Не мога да си спомня за този графъ.

— Продължавайте по-нататкъ: какъ се започна работата; какво ви подбуди на това?

— Изобщо казано, подбудиха ни нѣколко причини: първо моята лична неволя, като емигрантъ отъ 6-й Септемврий 1885 г., сѣтнѣ дългото ми стоение като емигрантъ въ чужбина; сетнѣ слуховѣтъ и извѣстията, коию идяха отъ България, заради не доброто положение на работитѣ, за страданията на разни